

Володимир Климчук

5 грудня 2016 р. на 77-му році пішов із життя колишній співробітник Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України Володимир Никифорович Климчук. Народився він на Далекому Сході. До 1945 р. родина Климчуків перебувала в евакуації в Іркутську. Після приїзду до Києва Володимир навчався в школі. Як син військовослужбовця, він міг піти батьковим шляхом, бо освіту здобував і в Київському військово-артилерійському, і в Курському суворовському училищах. Та життя склалось інакше. Після Курська В. Климчук приїжджає в Київ і вступає на філологічний факультет Київського університету ім. Т. Г. Шевченка. У 1964 р. він мусив перейти на вечірню форму навчання. Певний час Володимир Никифорович працював у видавничій сфері. У 1970 р. стає старшим лаборантом Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР й аспірантом-заочником відділу слов'янських літератур – вивчає болгарську мову та літературу.

Коло його зацікавлень – болгарська література ХХ ст., зокрема проблеми художності в ній, болгарський історичний роман 1960–70-х років, а також творчість Любена Каравелова, Христо Ботева, Івана Вазова, Благи Димитрової, Андрея Гуляшкі, Меші Селімовича, Павла Вежинова, Еміліана Станева та ін. Володимира Никифоровича залучають до впорядкування кількох томів зібрання творів І. Франка у 50-ти томах.

У 1980 р. він успішно захистив кандидатську дисертацію “Проблематика і поетика романів Е. Станева”, а 1983 р. видав монографію про творчість цього письменника. В. Климчук брав активну участь у наукових конгресах та конференціях, виголошуючи змістовні й цікаві доповіді. В останні роки в полі його наукових інтересів опинилася й давня українська література. У часописі “Сучасність” він опублікував статті “Споконвіку було слово (Нова метафізика у слов’ян)” та “Категорія “благодаті” в літературі”.

Колектив Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України надовго збереже в пам’яті світлий образ Володимира Климчука.